

ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΕΠΙΧΕΙΡΕΙΝ

«5 προκλήσεις για την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας της Ελλάδας»

Η νέα μορφή της παγκοσμιοποίησης απαιτεί κυβερνήσεις και επιχειρήσεις με υψηλά αντανακλαστικά ορθής προσαρμογής στα νέα δεδομένα. Αυτό διότι τόσο οι διασυνδέσεις όσο και οι αλληλεξαρτήσεις μεταξύ των οικονομιών παγκοσμίως δεν είναι, και πλέον δεν πρέπει να θεωρούνται, δεδομένες.

Η αντιμετώπιση των πληθωριστικών πιέσεων που δέχεται η χώρα είναι ο καθοριστικός παράγοντας για την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας της τα επόμενα χρόνια, αφού το κύριο κριτήριο ανταγωνισμού των ελληνικών προϊόντων στις ξένες αγορές είναι το κόστος.

Επίσης, η αναβίωση γεωπολιτικών εντάσεων καθιστά επιτακτική τη δημιουργία σημαντικών συμμαχιών σε εθνικό και σε επιχειρηματικό επίπεδο για τη θωράκιση της χώρας από μελλοντικές απειλές κάθε είδους.

Σε αυτό το αβέβαιο παγκόσμιο περιβάλλον η ελληνική κυβέρνηση έχει ανταποκριθεί θετικά στην αντιμετώπιση των πολυεπίπεδων κρίσεων της τελευταίας τριετίας. Αυτό αντανακλάται στη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας της ελληνικής οικονομίας κατά 10 θέσεις από το 2018 έως το 2022, σύμφωνα με τα στοιχεία του παγκοσμίου φήμης ερευνητικού ινστιτούτου του IMD της Λωζάνης της Ελβετίας.

Σύμφωνα με τα στοιχεία του International Institute for Management Development (IMD) της Ελβετίας, η ανταγωνιστική θέση της Ελλάδας παρουσιάζει φέτος οριακή υποχώρηση κατά μία μόλις θέση (-1) σε σχέση με την περσινή κατάταξη. Η χώρα πλέον βρίσκεται στην 47η θέση της σχετικής κατάταξης, υποχωρώντας από την 46η θέση που βρισκόταν πέρυσι, μεταξύ 63 χωρών.

Για την περαιτέρω βελτίωση της θέσης της χώρας μας στη διεθνή κατάταξη ανταγωνιστικότητας, βασική προϋπόθεση αποτελεί η συνέχιση των μεταρρυθμίσεων στην οικονομία και η επαναφορά της μεταποίησης στην προτεραιότητα υποστήριξης από μέρους της πολιτείας

ΓΝΩΜΗ

ΤΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΣΑΒΒΑΚΗ

Σε κάθε περίπτωση, η χώρα για ακόμη μια χρονιά βρίσκεται σε θέσεις χαμηλής ανταγωνιστικότητας, έχοντας όμως βελτιώσει τη θέση της από το 2018 έως σήμερα κατά 10 θέσεις.

Τούτο διότι, παρά τη σφοδρή υγειονομική κρίση, η Ελλάδα, σύμφωνα με το IMD, υποχωρεί οριακά μόλις κατά μια θέση στη διεθνή κατάταξη ανταγωνιστικότητας. Παράλληλα όμως, και παρά την οριακή πτώση της χώρας στην παγκόσμια κατάταξη, η συνολική βαθμολογία της χώρας έχει βελτιωθεί.

Η Ελλάδα εξακολουθεί να κατατάσσεται σε χαμηλές θέσεις στην Παγκόσμια Επετηρίδα Ανταγωνιστικότητας. Η χαμηλή ανταγωνιστικότητα της Ελλάδας προέρχεται από την υποχώρηση στις τρεις από τις τέσσερις κατηγορίες δεικτών της μεθοδολογίας της Παγκόσμιας Επετηρίδας Ανταγωνιστικότητας του IMD. Ειδικότερα, η χώρα παρουσιάζει υποχώρηση στην κατηγορία των δεικτών της «Κυβερνητικής Αποτελεσματικότητας» κατά τρεις (3) θέσεις, στην κατηγορία των δεικτών της «Επιχειρηματικής Αποτελεσματικότητας» κατά δύο (2) θέσεις και στην κατηγορία των «Υποδομών», όπου επίσης σημειώνεται υποχώρηση κατά δύο (2) θέσεις.

Μόνο στην κατηγορία δεικτών της «Οικονομικής Αποδοτικότητας» η χώρα μας βελτιώνει τη κατάταξή της κατά μία (1) θέση, κυρίως χάρη στη βελτίωση των επιδόσεων στους επιμέρους δείκτες που αφορούν το «Διεθνές Εμπόριο».

Η ισχυρή διαφοροποίηση που εμφανίζει η χώρα τόσο σε όρους αγορών όσο και σε όρους προϊόντων καθώς και η σημαντική αύξηση που σημειώσαν οι εξαγωγές προϊόντων τροφοδοτούν κατά μεγάλο βαθμό την άνοδο της χώρας κατά 22 θέσεις (από την 39η το 2021 στην 17η το 2022) στην υποκατηγορία δεικτών «Διεθνές Εμπόριο». Το γεγονός αυτό τονίζει τη δυναμική που μπορεί να προσφέρει στην ανάπτυξη της χώρας η έμπρακτη υποστήριξη της μεταποίησης και της βιομηχανίας για την παραγωγή διεθνώς εμπορεύσιμων προϊόντων υψηλής προστιθέμενης αξίας.

Κατά τον ΣΒΕ, για την περαιτέρω βελτίωση της θέσης της χώρας μας στη διεθνή κατάταξη ανταγωνιστικότητας, βασική προϋπόθεση αποτελεί η συνέχιση των μεταρρυθμίσεων στην οικονομία και η επαναφορά της μεταποίησης στην προτεραιότητα υποστήριξης από μέρους της πολιτείας.

Στο πλαίσιο αυτό προτείνουμε την άμεση αντιμετώπιση των ακόλουθων πέντε (5) προκλήσεων:

1. Την εισαγωγή ειδικών προγραμμάτων για την προσαρμογή της εγχώριας βιομηχανικής βάσης ούτως ώστε ν' αντιμετωπίσει με επιτυχία τις προκλήσεις που θα προκύψουν από την 4η βιομηχανική επανάσταση.
2. Την ανάπτυξη μεσαίων στελεχών για τη βιομηχανία και επαγγελματιών με τεχνικές δεξιότητες.
3. Την προσαρμογή των τοπικών βιομηχανικών οικοσυστημάτων στις αρχές της ενεργειακής αποδοτικότητας και της κυκλικής οικονομίας.
4. Την εισαγωγή εκπαιδευτικών προγραμμάτων που θα υποστηρίζουν την προσαρμογή της ελληνικής οικονομίας στην ψηφιακή και την πράσινη μετάβαση.
5. Την προσέλκυση άμεσων ξένων επενδύσεων, αξιοποιώντας τη μέχρι σήμερα υλοποίηση εμβληματικών ξένων επενδύσεων.

Τέλος, ο ΣΒΕ θεωρεί ότι η βιομηχανία και η μεταποίηση μπορούν ν' αποτελέσουν πυλώνα ανάπτυξης τα επόμενα χρόνια και επαναφοράς της χώρας μας σε ρυθμούς βιώσιμης ανάπτυξης. Για τον λόγο αυτόν ο ΣΒΕ έχει δημιουργήσει ένα συνεκτικό πλέγμα προτάσεων για την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας της μεταποίησης, το οποίο περιλαμβάνει ειδικότερα μέτρα στους ακόλουθους άξονες:

1. Μείωση λειτουργικού κόστους.
2. Παραγωγικές επενδύσεις για τη μείωση των περιφερειακών ανισοτήτων.
3. Αγορά εργασίας.
4. Καινοτομία - Ψηφιακός μετασχηματισμός - «Πράσινη» μετάβαση.
5. Εξυγιάνση σχέσεων βιομηχανίας & αλυσίδων λιανημπορίου - καθαρές τιμές.

Προς αυτή την κατεύθυνση είμαστε βέβαιοι ότι η Κυβερνητική Επιτροπή Βιομηχανίας θα δημιουργήσει τη νέα στρατηγική για τη βιομηχανία στη χώρα, καλύπτοντας έτσι με επάρκεια το κενό από την ανυπαρξία βιομηχανικής πολιτικής για τη χώρα τα τελευταία 30 χρόνια.

Ο Αθανάσιος Σαββάκης είναι πρόεδρος του Συνδέσμου Βιομηχανιών Ελλάδος (ΣΒΕ)